

har hørt, at den højtærede Minister i det hele taget vil afstaa noget af sit til noget Menneske. Men saa er der for Resten en anden Ting paa disse Anmærkninger, som han vil have fat i, og det er Hærens Fækalier, dens Gødning, den kunde udgøres i 10—12,000 Kr., dem vilde han gerne have Fingre i. Men, som sagt, denne Anmærknings-Parlamentarisme blev stoppet. Saa søgte Ministeren frem ad andre Veje. Han tog da gennem særlige Love f. Eks. de 5 Mill. til Kanonerne. Saa er der ogsaa den Vej med Overskridelser, hvor han har taget 235,000 Kr. mere, end nogen anden Minister har gjort gennemsnitlig i de sidste 7 Finansaar. Og saa har han endelig i Aar begyndt paa en helt ny Slags Militarisme; den kunde man maaske betegne som Tuskhandelens Militarisme, nemlig den, at han til sine militære Øjemed uden videre bortsjakrer Statens Ejendom. Han har solgt 26,000 Kv.-Alen til Konferensraad Heide, og jeg tror, at han let vil kunne faa Køb. Jeg tror, at Folk, som befinde sig i en saadan Situation som den højtærede Minister, der er bremset af status quo og derfor ikke ved sine levende Raad for Venstre, ere de Folk, man skal handle med; og der er altid nogle, der ere kloge, og som kunne være klogere end Ministeren. Saa jeg tror, at han let vil kunne finde Købere. Der ligger jo store Arealer ved Siden af dem, han har solgt, saa det er muligt, at han fortsætter ad den Vej og derigennem skaffer sig de Penge, han ikke ad anden Vej kan faa.

Man maa sige, at den ærede Minister er en overordentlig virksom Mand. Han søger at skaffe sig Venner og Forbundsfæller overalt. Jeg har vist, hvorledes han har trukket rundt i Skytteforeningerne for at føre Skytterne og de unge Mennesker over paa sin Side. Men det faar endda være, men han kan ikke engang lade de døde ligge i deres Grav. Vi have hørt hans Udtalelser om, hvorledes afdøde Hørup skulde have været en saadan varm Tilhænger af den ærede Minister. Men vi have ogsaa sikkert alle sammen læst den Artikel, som „Politiken“ skrev i Gaar, hvori den paa det allerbestemteste protesterede imod, at Krigsministeren saaledes vil gøre Hørup ansvarlig for sin Politik. Det forekommer mig, at Hørups Minde staar for os Demokrater saa stort og ædelt, at man ikke uden Protest kan finde sig i, at det besudles af den nuværende Minister. Skulde jeg gøre en Sammenligning mellem disse to Mænd, afdøde Hørup og den nuværende Minister, tror jeg, man

kunde udtrykke den ved Skriftens Ord, at den ene ikke er værd at løse den andens Skobaand.

Første Viceformand (Krabbe): Den ærede Taler har paa flere Punkter af sit Foredrag brugt Udtryk, som ikke ere ganske tilbørlige i parlamentarisk Forhandling. At han saaledes har brugt Betegnelsen „Rævestreger“ for en af en Minister brugt Fremgangsmaade, er en Overskridelse af det tilstedelige. Heller ikke kan jeg finde det rigtigt, at han bruger et saadant Udtryk som „besudle“.

K. M. Klausen: Jeg skal nu lade den ærede Minister i Fred og henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen). Det behøver ikke at være meget, thi hvad jeg har sagt til den ærede Minister, passer jo i saa overordentlig mange Tilfælde ogsaa paa det ærede Medlem for Løvel. De to ere jo Krigskammerater. Den ene forsvarer og dækker over den anden, saa godt de kunne. De have sikkert hinandens Fortrolighed i et og alt. Hvad jeg altsaa har sagt vedrørende Militærvæsenet til den ærede Minister, kan ogsaa være Svar til det ærede Medlem for Løvel. Men derimod vil jeg gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser om Venstre her i København. Han maatte naturligvis indrømme, at Venstre har ingen politisk Betydning her i København, men han mente dog, at Venstre kunde engang igen samle sig, og at det kunde indtage en afventende Holdning, at Venstre kunde slutte Alliance til den ene eller den anden Side, enten med Højre eller med Socialdemokratiet. Jeg siger, det er en smuk Rolle, han her tildeler Venstre, at det skulde staa afventende og slutte Alliancer, med hvem det kunde faa til at arbejde med sig. Venstre i København er overordentlig svagt og lidet talrigt. Afdøde Hørup udtalte engang som Maal for Venstre her i København, at der var en Tid, da Venstre ikke var større, end at det kunde samles om en Kalvesteg. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem for Løvel og den ærede Krigsminister faa Lov til at operere en Tid endnu, vil Venstre her igen svinde ind til dette Maal, at der ikke er flere, end at de kunne samles om en Kalvesteg.

Saa har jeg endnu kun et Emne tilbage, men det er ogsaa det bedste og kæreste, nemlig nogle Ord til det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk). Dette ærede Medlem har det jo saaledes, at han